

บทที่ 5

การพิสูจน์สมมติฐาน และอภิปรายผลการวิจัย

การนำเสนอผล เรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัด ยะลา บัตตานี และนราธิวาส ผู้วิจัยได้จำแนกการนำเสนอเป็น 2 ส่วนดังนี้

- การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบ สเปียร์แมน (Spearman rank correlation)
- การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม โดยใช้สถิติไค – สแควร์ (Chi – Square) พิสูจน์สมมติฐาน

ผลการศึกษาแต่ละส่วนข้างต้นมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรนี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมด 12 ข้อ ซึ่งการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 7 ตัวแปร ตามกรอบแนวคิดในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติสหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน ในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระ โดยเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (x_1, \dots, x_{12}) ด้วยกันแล้ว ตัวแปรอิสระแต่ละตัวจะมีอิทธิพลหรือเกี่ยวข้องกับตัวแปรตามอย่างไร

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์และระดับความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ผลการศึกษพบว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ และระดับต่ำ เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าต่ำกว่า 0.4 ตามรายละเอียดค่าสัมประสิทธิ์ดังแสดงในตารางที่ 35

ตารางที่ 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระข้อมูลภูมิหลังและลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6	x_7	x_8	x_9	x_{10}	x_{11}	x_{12}
x_1	1.00											
x_2	-0.008	1.00										
x_3	-0.083	-0.155*	1.00									
x_4	-0.079	.005	-0.083	1.00								
x_5	-0.158**	.111	.262**	-.350**	1.00							
x_6	.013	-0.089	.153*	-.024	-.258**	1.00						
x_7	-0.019	.116	-.600**	.201**	-.171**	-.003	1.00					
x_8	-0.079	.091	-.150*	-.093	-.041	.074	.063	1.00				
x_9	.017	-.023	.045	.016	-.086	.148*	.061	-.001	1.00			
x_{10}	-.030	.076	-.011	-.015	.114	.025	.010	.124*	-.023	1.00		
x_{11}	.024	.064	.006	-.004	-.004	.000	.055	-.053	.013	-.132	1.00	
x_{12}	-.144*	.026	-.080	-.017	-.049	-.060	-.011	.199**	.061	-.043	.021	1.00

หมายเหตุ

** หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

x_1 หมายถึง อายุ

x_2 หมายถึง สถานภาพสมรส

x_3 หมายถึง ภูมิลำเนา

x_4 หมายถึง ศาสนา

x_5 หมายถึง การใช้ภาษามลายู

x_6 หมายถึง ระยะเวลาในการทำงาน

x_7 หมายถึง ลักษณะภูมิประเทศ

x_8 หมายถึง การอบรมหลักสูตรพิเศษ

x_9 หมายถึง ยุทธวิธีในการปราบปราม

x_{10} หมายถึง การประสานงาน

x_{11} หมายถึง การเลื่อนขั้นพิเศษ

x_{12} หมายถึง เงินเพิ่มพิเศษ

2. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้สถิติไคว์ - สแควร์ (Chi - Square) เพื่อพิสูจน์สมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประสงค์จะนำพิสูจน์สมมติฐาน 12 ข้อ ที่ตั้งไว้ ซึ่งจากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม สามารถพิสูจน์สมมติฐานได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุน้อยปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุมาก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านอายุของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ การเรียกค่าคุ้มครอง และการลอบทำร้าย เจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุน้อย คือ มีอายุต่ำกว่า 35 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 27.5 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภทไม่ได้ผล ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุมาก คือ มีอายุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่ ร้อยละ 23.4 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ไม่ได้ผล

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.045 และค่า Significance = 0.832 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 36

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท

อายุเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท					
	ไม่ได้ผล		ได้ผล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุน้อย (ต่ำกว่า 35 ปี)	74	(27.5)	73	(27.1)	147	(54.6)
อายุมาก (ตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป)	63	(23.4)	59	(21.9)	122	(45.4)
รวม	137	(50.9)	132	(49.1)	269	(100.0)

Chi - Square = 0.045 Significance = 0.832

นอกจากนี้ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านอายุของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายแต่ละประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านการทอขวางระเบิด

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมเก็บกู้วัตถุระเบิด ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 1.413 และ ค่า Significance = 0.235 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสอง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 ด้านการเรียกค่าคุ้มครอง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีเรียกค่าคุ้มครอง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.873 และค่า Significance = 0.350 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสอง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.3 ด้านการลอบวางเพลิง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบวางเพลิง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.755 และค่า Significance = 0.385 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.4 ด้านการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่รัฐ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 3.632 และค่า Significance = 0.057 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยที่ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัยในข้อนี้ สรุปได้ว่าการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การเรียกค่าคุ้มครอง การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการก่อการร้ายเกิดขึ้น 4 ประเภท ยกเว้นการจับตัวเรียกค่าไถ่ ซึ่งไม่เกิดขึ้นในช่วงที่ทำการศึกษาวิจัย และในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษ และมีความหลากหลายในการปฏิบัติงานนั้น ปรากฏว่าผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่มีอายุน้อย กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุมากไม่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจนแต่อย่างใด

สมมติฐานที่ 2 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีสถานภาพโสดปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่สมรสแล้ว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านสถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ การเรียกค่าคุ้มครอง และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีสถานภาพสมรสโสด ส่วนใหญ่ร้อยละ 29.9 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภทไม่ได้ผล ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่สมรสแล้ว ส่วนใหญ่ร้อยละ 20.9 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ไม่ได้ผล

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.002 และค่า Significance = 0.963 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ

0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 37

ตารางที่ 37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท

สถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท					
	ไม่ได้ผล		ได้ผล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	73	(29.9)	71	(29.1)	144	(59.0)
สมรส	51	(20.9)	49	(20.1)	100	(41.0)
รวม	124	(50.8)	120	(49.2)	244	(100.0)

Chi - Square = 0.002 Significance = 0.963

นอกจากนี้ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายแต่ละประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านการลอบวางระเบิด

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับการร่วมเก็บกู้วัตถุระเบิด ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 2.763 และค่า Significance = 0.096 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ด้านการเรียกค่าคุ้มครอง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับการร่วมจับกุมคดีเรียกค่าคุ้มครอง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.682 และค่า Significance = 0.409 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ด้านการลอบวางเพลิง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบวางเพลิง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 1.787 และค่า Significance = 0.181 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 ด้านการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่รัฐ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 1.115 และค่า Significance = 0.291 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยที่ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัยในข้อนี้ สรุปได้ว่าการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การเรียกค่าคุ้มครอง การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการก่อการร้ายเกิดขึ้น 4 ประเภท ยกเว้นการจับตัวเรียกค่าไถ่ ซึ่งไม่เกิดขึ้นในช่วงที่ทำการศึกษาวินิจฉัย และในการปฏิบัติงานในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษ โดยส่วนมากแล้วต้องมีการร่วมมือกันในการปฏิบัติงาน ในการปฏิบัติงานดังกล่าวนี้มีทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทั้งโสดและสมรสแล้วทำงานร่วมกัน ซึ่งไม่สามารถทำงานโดยตัวคนเดียวได้ และปรากฏว่าผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่มีสถานภาพโสด กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีสมรสแล้วไม่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจนแต่อย่างใด

สมมติฐานที่ 3 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านภูมิลำเนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ การเรียกค่าคุ้มครอง และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ส่วนใหญ่ร้อยละ 39.4 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภทได้ผลมากกว่า ขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ส่วนใหญ่ ร้อยละ 30.9 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ไม่ได้ผล

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า

ได้ค่า Chi - Square = 46.631 และค่า Significance = 0.000 ดังนั้นภูมิสำเนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความสัมพันธ์กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงในตารางที่ 38

ตารางที่ 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท

ภูมิสำเนาของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ	ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท					
	ไม่ได้ผล		ได้ผล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ในจังหวัดยะลา	54	(20.1)	106	(39.4)	160	(59.5)
ปัตตานี และนราธิวาส						
อยู่ในจังหวัดอื่น	83	(30.9)	26	(9.7)	109	(40.5)
รวม	137	(50.9)	132	(49.1)	269	(100.0)

Chi - Square = 46.631 Significance = 0.000

นอกจากนี้ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านภูมิสำเนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายแต่ละประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังสรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านการลอบวางระเบิด

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมเก็บกู้วัตถุระเบิด ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 40.474 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ด้านการเรียกค่าคุ้มครอง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีเรียกค่าคุ้มครอง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 49.905 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ด้านการลอบวางเพลิง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบวางเพลิง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 71.293 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 ด้านการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่รัฐ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 24.598 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยที่ยอมรับสมมติฐานของผู้วิจัยในข้อนี้ สรุปได้ว่าการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การเรียกค่าคุ้มครอง การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการก่อการร้ายเกิดขึ้น 4 ประเภท ยกเว้นการจับตัวเรียกค่าไถ่ ซึ่งไม่เกิดขึ้นในช่วงที่ทำการศึกษาวิจัย และในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส เป็นพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษ และมีความหลากหลายในการปฏิบัติงานนั้น ผลปรากฏว่าเนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีภูมิฐานะอยู่ในพื้นที่จังหวัด ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ย่อมมีความคุ้นเคยกับสภาพพื้นที่ในการปฏิบัติงานมากกว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีภูมิฐานะอยู่ที่อื่น ทำให้การปฏิบัติงาน เช่นการสืบสวนหาข่าวเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายสามารถทำได้ง่ายขึ้น และยังคุ้นเคยกับบุคคลต่าง ๆ ในพื้นที่เป็นอย่างดี ซึ่งตรงกับงานวิจัยของณรงค์ เคนอุดม (2539) เรื่องปัญหาโจรก่อการร้ายในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ได้เสนอแนะไว้ว่าควรสนับสนุนให้คนไทยมุสลิม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่จบการศึกษาให้มีงานทำ ซึ่งอาจทำได้โดยการกันโควตาการสอบบรรจุเข้ารับราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้หรือจังหวัดใกล้เคียงส่วนหนึ่งให้กับบุคคลเหล่านี้สอบแข่งขันกันเอง เพื่อรัฐจะได้ประโยชน์สูงสุดจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นคนในพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะและอ่อนไหว ดังนั้นความแตกต่างทางด้านภูมิฐานะของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงมีผลกระทบต่อ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

สมมติฐานที่ 4 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่นับถือศาสนาอิสลาม ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่า
เจ้าหน้าที่ตำรวจที่นับถือศาสนาอื่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านศาสนา
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การ
ลอบวางระเบิด การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ การเรียกค่าคุ้มครอง และการลอบทำร้าย
เจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่นับถือศาสนาอิสลาม ส่วนใหญ่ร้อยละ
24.2 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภทได้ผล ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่นับถือศาสนา
พุทธ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.7 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ไม่ได้ผล

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างศาสนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกัน
ปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้
ค่า Chi - Square = 49.353 และค่า Significance = 0.000 ดังนั้น การนับถือศาสนาของเจ้าหน้าที่
ตำรวจ มีความสัมพันธ์กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี
และนราธิวาส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงในตารางที่ 39

ตารางที่ 39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างศาสนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ การป้องกันปราบปราม
การก่อการร้าย 5 ประเภท

ศาสนาของเจ้าหน้าที่ ตำรวจ	ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท					
	ไม่ได้ผล		ได้ผล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ศาสนาพุทธ	123	(45.7)	67	(24.9)	190	(70.6)
ศาสนาอิสลาม	14	(5.2)	65	(24.2)	79	(29.4)
รวม	137	(50.9)	132	(49.1)	269	(100.0)

Chi - Square = 49.353 Significance = 0.000

นอกจากนี้ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านศาสนาของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายแต่ละประเภท ด้วยสถิติ Chi -
Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านการลอบวางระเบิด

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างศาสนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมเก็บกู้วัตถุระเบิด ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 5.930 และค่า Significance = 0.015 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 ด้านการเรียกค่าคุ้มครอง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างศาสนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีเรียกค่าคุ้มครอง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 32.236 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 ด้านการลอบวางเพลิง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างศาสนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบวางเพลิง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 20.667 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 ด้านการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่รัฐ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างศาสนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 27.721 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยที่ยอมรับสมมติฐานของผู้วิจัยในข้อนี้ สรุปได้ว่าการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การเรียกค่าคุ้มครอง การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการก่อการร้ายเกิดขึ้น 4 ประเภท ยกเว้นการจับตัวเรียกค่าไถ่ ซึ่งไม่เกิดขึ้นในช่วงที่ทำการศึกษาวิจัย และในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส เป็นพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษ และมีความหลากหลายในการปฏิบัติงานนั้น ผลปรากฏว่าเนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่นับถือศาสนาอิสลาม จะได้รับการยอมรับจากชาวบ้านมากกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่นับถือศาสนาอื่น จากงานวิจัยของ วินิจ กระจ่างสนธิ (2535) พบว่าประชากรของพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ นับถือศาสนาอิสลามประมาณ ร้อยละ 67.21 จึงทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ของพื้นที่ดังกล่าวมีความแตกต่างในด้านวัฒนธรรมกับประชาชนทั่วประเทศ และศาสนาอิสลามมีลักษณะพิเศษที่เป็นตัวกำหนดบทบาท ความเชื่อ และการปฏิบัติเกือบทั้งหมด ซึ่งผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามจะถือว่าตนเป็นพวกเดียวกันไม่ว่าจะเป็นพลเมืองอยู่ในประเทศใด ก็จะมี

มีความรักกันดูพี่น้อง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่วนคนที่นับถือศาสนาอื่นถือเป็นคนละพวก ทำให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นคนไทยมุสลิมได้ผลมากกว่า ดังนั้นการนับถือศาสนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงมีผลกระทบต่อ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาสดังกล่าวข้างต้น

สมมติฐานที่ 5 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ภาษามลายูได้ดี ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ภาษามลายูไม่ได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านการใช้ภาษามลายูของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ การเรียกค่าคุ้มครอง และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ภาษามลายูได้ดี ส่วนใหญ่ร้อยละ 23.4 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภทได้ผล ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ภาษามลายูไม่ได้ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 19.7 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาษามลายูของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 78.473 และค่า Significance = 0.000 ดังนั้นการใช้ภาษามลายูของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความสัมพันธ์กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงในตารางที่ 40

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาษามลาญของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับการป้องกัน
ปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท

การใช้ภาษามลาญ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท					
	ไม่ได้ผล		ได้ผล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ดี	14	(5.2)	63	(23.4)	77	(28.6)
พอใช้	70	(26.0)	67	(24.9)	137	(50.9)
ไม่ได้เลย	53	(9.7)	2	(7.0)	55	(20.4)
รวม	137	(50.9)	132	(49.1)	269	(100.0)

Chi - Square = 78.473 Significance = 0.000

นอกจากนี้ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการใช้ภาษามลาญ
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายแต่ละประเภท ด้วยสถิติ Chi -
Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสรุปได้ดังนี้

5.1 ด้านการลอบวางระเบิด

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาษามลาญของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับการ
การร่วมเก็บกู้วัตถุระเบิด ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi -
Square = 44.472 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่า
ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2 ด้านการเรียกค่าคุ้มครอง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาษามลาญของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับการ
การร่วมจับกุมคดีเรียกค่าคุ้มครอง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า
Chi - Square = 78.484 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึง
ถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 ด้านการลอบวางเพลิง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาษามลาญของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับการ
การร่วมจับกุมคดีลอบวางเพลิง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi -

Square = 47.202 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.4 ด้านการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่รัฐ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาษามลายูของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 76.272 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยที่ยอมรับสมมติฐานของผู้วิจัยในข้อนี้ สรุปได้ว่าใจสรุปได้ว่าในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การเรียกค่าคุ้มครอง การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการก่อการร้ายเกิดขึ้น 4 ประเภท ยกเว้นการจับตัวเรียกค่าไถ่ ซึ่งไม่เกิดขึ้นในช่วงที่ทำการศึกษาวิจัย และในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษ และมีความหลากหลายในการปฏิบัติงานนั้น ผลปรากฏว่า เนื่องจากชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่จะใช้ภาษามลายู หรือภาษามลายูท้องถิ่นในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีการใช้มาตั้งแต่สมัยโบราณ ดังนั้นภาษามลายูจึงเป็นภาษาที่ ฟังรากลึก อยู่ในวิถีชีวิตของประชาชน ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ภาษามลายูได้ดี จะได้เปรียบกว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ภาษามลายูไม่ได้ เนื่องจากประชาชนที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ส่วนใหญ่ใช้ภาษามลายูในการสื่อสารกัน เพื่อไม่ให้บุคคลอื่นรู้เรื่อง และการใช้จดหมายเรียกค่าคุ้มครองส่วนใหญ่จะเขียนเป็นภาษามลายูหากเจ้าหน้าที่เข้าใจเกี่ยวกับภาษาดังกล่าวก็จะช่วยในการสืบสวนหาตัวผู้ก่อการร้ายได้ดีขึ้น ซึ่งตรงกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ.2520 เป็นการเสนอหลักเกณฑ์เพิ่มเติมของกระทรวงมหาดไทย ต่อคณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับตัวข้าราชการมีสาระสำคัญคือ การคัดเลือกบุคคลที่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นได้ และเป็นมุสลิมที่มีความประพฤติดี หรือถ้าไม่เป็นมุสลิมก็ควรเป็นผู้พูดภาษาท้องถิ่นได้ ดังนั้นการใช้ภาษามลายูของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงมีผลกระทบต่อ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

สมมติฐานที่ 6 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายนาน ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายน้อย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ การป้องกัน

ปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ การเรียกค่าคุ้มครอง และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายน้อย คือ ต่ำกว่า 7 ปี ลงมา ส่วนใหญ่ร้อยละ 24.5 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภทไม่ได้ผล ซึ่งมากกว่าที่ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ได้ผล ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายนาน คือ ตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ ร้อยละ 28.6 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ได้ผล ซึ่งมากกว่าที่ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ไม่ได้ผล

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 1.151 และค่า Significance = 0.283 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ดังแสดงในตารางที่ 41

ตารางที่ 41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท

ระยะเวลาในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย	ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท					
	ไม่ได้ผล		ได้ผล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาสั้น (น้อยกว่า 7 ปีลงมา)	66	(24.5)	55	(20.4)	121	(45.0)
ระยะเวลายาว (ตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป)	71	(26.4)	77	(28.6)	148	(55.0)
รวม	137	(50.9)	132	(49.1)	269	(100.0)

Chi - Square = 1.151 Significance = 0.283

นอกจากนี้ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกัน

ปราบปรามการก่อการร้ายแต่ละประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยสรุปได้ดังนี้

6.1 ด้านการลอบวางระเบิด

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมเก็บกู้วัตถุระเบิด ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.689 และค่า Significance = 0.406 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6.2 ด้านการเรียกค่าคุ้มครอง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีเรียกค่าคุ้มครอง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.827 และค่า Significance = 0.363 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6.3 ด้านการลอบวางเพลิง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบวางเพลิง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.138 และค่า Significance = 0.710 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6.4 ด้านการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่รัฐ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 3.229 และค่า Significance = 0.072 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยที่ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัยในข้อนี้ สรุปได้ว่าในสรุปได้ว่าในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การเรียกค่าคุ้มครอง การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการก่อการร้ายเกิดขึ้น 4 ประเภท ยกเว้นการจับตัวเรียกค่าไถ่ ซึ่งไม่เกิดขึ้นในช่วงที่ทำการศึกษาวิจัย และในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส เป็นพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษ และมีความหลากหลายในการ

ปฏิบัติงาน การทำงานจึงเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระยะเวลาในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายที่ทั้งนานและไม่นาน เช่นบางครั้งหัวหน้าหน่วยอาจเป็นนายตำรวจที่จบการศึกษาใหม่ระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายไม่นาน ก็ต้องทำงานร่วมกันกับผู้ได้บังคับบัญชาที่มีระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายนานจึงจะช่วยให้การปฏิบัติงานได้ผลดี ซึ่งปรากฏว่าผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายนาน กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายน้อย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจนแต่อย่างใด

สมมติฐานที่ 7 ภูมิภาคที่ติดแนวชายแดนป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย ยากกว่าภูมิภาคที่ไม่ติดแนวชายแดน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านลักษณะภูมิภาค กับ ความยากในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ การเรียกค่าคุ้มครอง และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นตัวแปรตาม พบว่า ลักษณะภูมิภาคที่ติดแนวชายแดน ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.9 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภทยาก ส่วนลักษณะภูมิภาคที่ไม่ติดแนวชายแดน ส่วนใหญ่ร้อยละ 24.9 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภทไม่ยาก

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิภาค กับ ความยากในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าได้ค่า Chi - Square = 63.413 และค่า Significance = 0.000 ลักษณะภูมิภาค มีความสัมพันธ์กับ ความยากในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และ นราธิวาส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงในตารางที่ 42

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิประเทศ กับ ความยากในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย

ลักษณะภูมิประเทศ	ความยากในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท					
	ยาก		ไม่ยาก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คิดแนวชายแดน	137	(50.9)	39	(14.5)	176	(65.4)
ไม่คิดแนวชายแดน	26	(9.7)	67	(24.9)	93	(34.6)
รวม	163	(60.6)	106	(39.4)	269	(100.0)

Chi - Square = 63.413 Significance = 0.000

จากผลการวิจัยที่ยอมรับสมมติฐานของผู้วิจัยในข้อนี้ สรุปได้ว่า ในภูมิประเทศที่คิดแนวชายแดนกับภูมิประเทศที่ไม่คิดแนวชายแดนนั้น ปรากฏว่าภูมิประเทศที่คิดแนวชายแดนยากต่อการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย เนื่องจากจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส มีลักษณะภูมิประเทศติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่าทึบและทิวเขา ซึ่งช่วยต่อการหลบซ่อนตัว หรือสะสมกำลังในการก่อการร้ายของโจรก่อการร้าย ทำให้การป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก และผู้ก่อการร้ายที่เข้ามาก่อการร้ายในประเทศไทย สามารถที่จะหลบหนีเข้าออกตามแนวชายแดนของประเทศเพื่อนบ้านได้ง่าย และเมื่อ ผู้ก่อการร้ายหลบหนีเข้าไปอยู่ในประเทศเพื่อนบ้านก็ยากที่จะเข้าไปทำการจับกุมได้ และนอกจากนี้สภาพถนนที่จะเข้าไปสู่พื้นที่เหล่านี้เป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก ส่วนมากเป็นทางลูกรัง หรือ ทางล้าลอง การเคลื่อนย้ายกำลังเข้าไปทำการปราบปราม และการนำความเจริญหรือการให้บริการต่าง ๆ ของทางราชการแก่ประชาชนในพื้นที่ที่คิดแนวชายแดน เป็นไปได้ด้วยความล่าช้า และ ยากลำบาก ทำให้ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ดังกล่าว มักจะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของโจรก่อการร้าย ดังนั้นตัวแปรด้านภูมิประเทศจึงมีผลกระทบต่อ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

สมมติฐานที่ 8 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ การเรียกค่าคุ้มครอง และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เคยฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย ส่วนใหญ่ร้อยละ 36.8 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภทไม่ได้ผล ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่เคยฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย ส่วนใหญ่ ร้อยละ 15.2 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ได้ผล

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.358 และค่า Significance = 0.55 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 43

ตารางที่ 43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท

การฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย	ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท					
	ไม่ได้ผล		ได้ผล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยฝึก	99	(36.8)	91	(33.8)	190	(70.6)
ไม่เคยฝึก	38	(14.1)	41	(15.2)	79	(29.4)
รวม	137	(50.9)	132	(49.1)	269	(100.0)

Chi - Square = 0.358 Significance = 0.550

นอกจากนี้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายแต่ละประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยสรุปได้ดังนี้

8.1 ด้านการลอบวางระเบิด

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีระเบิด ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.051 และค่า Significance = 0.821 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

8.2 ด้านการเรียกค่าคุ้มครอง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีเรียกค่าคุ้มครอง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 2.178 และค่า Significance = 0.140 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

8.3 ด้านการลอบวางเพลิง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบวางเพลิง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 1.071 และค่า Significance = 0.301 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

8.4 ด้านการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่รัฐ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 2.765 และค่า Significance = 0.096 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยที่ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัยในข้อนี้ สรุปได้ว่าในสรุปได้ว่าในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การเรียกค่าคุ้มครอง การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการก่อการร้ายเกิด

ชั้น 4 ประเภท ยกเว้นการจับตัวเรียกค่าไถ่ ซึ่งไม่เกิดขึ้นในช่วงที่ทำการศึกษาวิจัย และในพื้นที่ จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส เป็นพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษ และมีความหลากหลายในการปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เคยได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปราม การก่อการร้ายอาจจะได้รับการฝึกอบรมมานานแล้ว และขาดการทบทวนการฝึกดังกล่าวและในการฝึกอาจจะขาดความรู้ที่เกี่ยวกับปัญหาของจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยตรง ซึ่งปรากฏว่าผลการ ป้องกันปราบปราม การก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เคยได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษ ในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมหลักสูตร พิเศษในการป้องกัน ปราบปรามการก่อการร้ายไม่มีความแตกต่างกันอย่างเห็น ได้ชัดเจนแต่ อย่างใด

สมมติฐานที่ 9 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการ ร้ายโดยเน้นการใช้มวลชนสัมพันธ์นำการใช้กำลัง ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ยุทธวิธี ในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายโดยเน้นการใช้กำลังนำการใช้มวลชนสัมพันธ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านยุทธวิธี ในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ การป้องกันปราบปราม การก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ การ เรียกค่าไถ่ คุ้มครอง และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่เน้นการใช้กำลังนำในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย ส่วนใหญ่ร้อยละ 32.0 ป้องกัน ปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภทไม่ได้ผล ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เน้นการใช้มวลชนสัมพันธ์ นำในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย ส่วนใหญ่ ร้อยละ 19.0 ป้องกันปราบปราม การก่อการร้าย 5 ประเภท ไม่ได้ผล

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.022 และค่า Significance = 0.883 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 44

ตารางที่ 44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท

ยุทธวิธีในการป้องกัน ปราบปรามการ ก่อการร้าย	ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท					
	ไม่ได้ผล		ได้ผล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เน้นการใช้กำลังนำ	86	(32.0)	84	(31.2)	170	(63.2)
เน้นการใช้มวลชนนำ	51	(19.0)	48	(17.8)	99	(36.8)
รวม	137	(51.0)	132	(49.0)	269	(100.0)

Chi - Square = 0.022 Significance = 0.883

นอกจากนี้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย แต่ละประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยสรุปได้ดังนี้

9.1 ด้านการลอบวางระเบิด

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมเก็บกู้วัตถุระเบิด ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.321 และค่า Significance = 0.576 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

9.2 ด้านการเรียกค่าคุ้มครอง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีเรียกค่าคุ้มครอง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 1.519 และค่า Significance = 0.218 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

9.3 ด้านการลอบวางเพลิง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบวางเพลิง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับ

นัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.013 และค่า Significance = 0.911 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

9.4 ด้านการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่รัฐ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.283 และค่า Significance = 0.596 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยที่ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัยในข้อนี้ สรุปได้ว่าในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การเรียกค่าคุ้มครอง การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการก่อการร้ายเกิดขึ้น 4 ประเภท ยกเว้นการจับตัวเรียกค่าไถ่ ซึ่งไม่เกิดขึ้นในช่วงที่ทำการศึกษาวิจัย และจากการศึกษาของสมศักดิ์ แขวงโสภ (2541) พบว่ายุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องใช้ควบคู่กันไประหว่างการใช้งานด้านมวลชนสัมพันธ์ และการใช้กำลังอาวุธ ในการปฏิบัติงานนอกจากนี้พื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ยังเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษ และมีความหลากหลายในการปฏิบัติงานนั้น ปรากฏว่าผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายโดยเน้นการใช้มวลชนนำการใช้กำลัง กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายโดยเน้นการใช้กำลังนำการใช้มวลชน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจนแต่อย่างใด

สมมติฐานที่ 10 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีการประสานงานกับหน่วยราชการอื่น ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่มีการประสานงานกับหน่วยราชการอื่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านการประสานงานกับหน่วยราชการอื่นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ การเรียกค่าคุ้มครอง และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีการประสานงานกับหน่วยราชการอื่น ส่วนใหญ่ร้อยละ 34.6 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภทได้ผล ซึ่งมากกว่าที่ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ส่วนใหญ่ ร้อยละ 18.2 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ไม่ได้ผล

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประสานงานกับหน่วยราชการอื่นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 1.182 และค่า Significance = 0.277 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 45

ตารางที่ 45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการประสานงานกับหน่วยราชการอื่นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท

การประสานงานกับ หน่วยราชการอื่น	ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท					
	ไม่ได้ผล		ได้ผล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีการประสานงาน	88	(32.7)	93	(34.6)	181	(67.3)
ไม่มีการประสานงาน	49	(18.2)	39	(14.5)	88	(32.7)
รวม	137	(50.9)	132	(49.1)	269	(100.0)

Chi - Square = 1.182 Significance = 0.277

นอกจากนี้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการประสานงานกับหน่วยราชการอื่นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายแต่ละประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยสรุปได้ดังนี้

10.1 ด้านการลอบวางระเบิด

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประสานงานกับหน่วยราชการอื่นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมเก็บกู้วัตถุระเบิด ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 3.405 และค่า Significance = 0.065 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

10.2 ด้านการเรียกค่าคุ้มครอง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประสานงานกับหน่วยราชการอื่นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีเรียกค่าคุ้มครอง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัย

สำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi-Square = 1.101 และค่า Significance = 0.294 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับ นัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

10.3 ด้านการลอบวางเพลิง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประสานงานกับหน่วยราชการอื่นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบวางเพลิง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi-Square = 0.989 และค่า Significance = 0.320 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

10.4 ด้านการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่รัฐ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประสานงานของหน่วยราชการอื่นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi-Square = 3.290 และค่า Significance = 0.070 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยที่ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัยในข้อนี้ สรุปได้ว่าการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การเรียกค่าคุ้มครอง การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการก่อการร้ายเกิดขึ้น 4 ประเภท ยกเว้นการจับตัวเรียกค่าไถ่ ซึ่งไม่เกิดขึ้นในช่วงที่ทำการศึกษาวิจัย และจากการสัมภาษณ์ พล.ต.ต.วรพงษ์ อินทเส ผู้บังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค 4 ทราบว่า ได้มีการประสานงานกับหน่วยราชการอื่น แต่ก็ยังคงเกิดปัญหาในการประสานการปฏิบัติงานอยู่ อาจเนื่องมาจากความซ้ำซ้อนของในการมอบหมายงานแต่ละหน่วยงาน เนื่องจากในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคได้มีหน่วยงานของทางราชการปฏิบัติงานอยู่หลายหน่วยงาน เช่น ตำรวจ ทหาร และฝ่ายปกครอง และในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ต้องมีความละเอียดอ่อนในการปฏิบัติงานนั้น ปรากฏว่า ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีการประสานงานกับหน่วยราชการอื่น กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่มีการประสานงานกับหน่วยราชการอื่น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจนแต่อย่างใด

สมมติฐานที่ 11 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เคยได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนมากกว่า 1 ชั้น ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่เคยได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนมากกว่า 1 ชั้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านการเลื่อนขั้นเงินเดือนมากกว่า 1 ชั้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ การเรียกค่าคุ้มครอง และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เคยได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนมากกว่า 1 ชั้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 27.9 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภทไม่ได้ผล ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่เคยได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนมากกว่า 1 ชั้น ส่วนใหญ่ ร้อยละ 23.0 ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ไม่ได้ผล

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเลื่อนขั้นเงินเดือนมากกว่า 1 ชั้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.047 และค่า Significance = 0.828 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 46

ตารางที่ 46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเลื่อนขั้นเงินเดือนมากกว่า 1 ชั้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท

การเลื่อนขั้นเงินเดือน มากกว่า 1 ชั้น	ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท					
	ไม่ได้ผล		ได้ผล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยได้รับ	75	(27.9)	74	(27.5)	149	(55.4)
ไม่เคยได้รับ	62	(23.0)	58	(21.6)	120	(44.6)
รวม	137	(50.9)	132	(49.1)	269	(100.0)

Chi - Square = 0.047 Significance = 0.828

นอกจากนี้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการเลื่อนขั้นเงินเดือนพิเศษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายแต่ละประเภท ด้วยสถิติ Chi -

Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยสรุปได้ดังนี้

11.1 ด้านการลอบวางระเบิด

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเลื่อนขึ้นเงินเดือนพิเศษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมเก็บกู้วัตถุระเบิด ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 1.856 และค่า Significance = 0.173 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

11.2 ด้านการเรียกค่าคุ้มครอง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเลื่อนขึ้นเงินเดือนพิเศษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีเรียกค่าคุ้มครอง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.221 และค่า Significance = 0.638 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

11.3 ด้านการลอบวางเพลิง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเลื่อนขึ้นเงินเดือนพิเศษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบวางเพลิง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.200 และค่า Significance = 0.655 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

11.4 ด้านการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่รัฐ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเลื่อนขึ้นเงินเดือนพิเศษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.001 และค่า Significance = 0.971 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยที่ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัยในข้อนี้ สรุปได้ว่าในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การเรียกค่าคุ้มครอง การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการก่อการร้ายเกิดขึ้น 4 ประเภท ยกเว้นการจับตัวเรียกค่าไถ่ ซึ่งไม่เกิดขึ้นในช่วงที่ทำการศึกษาวิจัย และในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนที่ยุทธการยังน้อย อาจจะยังไม่เคยได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนมากกว่า 1 ชั้น นอกจากนี้ในการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นอาจจะมีเหตุผลอื่นอีกนอกเหนือจากการพิจารณาจากผลการปฏิบัติงาน ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนที่มีผลการปฏิบัติงานดีอาจจะไม่ได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนมากกว่า 1 ชั้นได้นั้น ปรากฏว่า ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนมาก

กว่า 1 ชั้น กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่เคยได้รับการเลื่อนชั้นเงินเดือนมากกว่า 1 ชั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจนแต่อย่างใด

สมมติฐานที่ 12 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เคยได้รับเบี้ยเลี้ยง เงินเพิ่มพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่ได้รับเบี้ยเลี้ยง เงินเพิ่มพิเศษ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ด้านเบี้ยเลี้ยง เงินเพิ่มพิเศษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ การเรียกค่าคุ้มครอง และการลอบทำร้าย เจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับเบี้ยเลี้ยง เงินเพิ่มพิเศษ ร้อยละ 29.7 มีการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภทเท่ากัน ทั้งได้ผลและไม่ได้ผล ส่วน เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่ได้รับเบี้ยเลี้ยง เงินเพิ่มพิเศษ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 21.2 ป้องกันปราบปราม การก่อการร้าย 5 ประเภท ไม่ได้ผล

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเบี้ยเลี้ยง เงินเพิ่มพิเศษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.136 และค่า Significance = 0.712 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 47

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเบี้ยเลี้ยง เงินเพิ่มพิเศษของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับการป้องกัน
ปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท

เบี้ยเลี้ยงเงินเพิ่มพิเศษ	ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท					
	ไม่ได้ผล		ได้ผล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	80	(29.7)	80	(29.7)	160	(59.5)
ไม่ได้รับ	57	(21.2)	52	(19.3)	109	(40.5)
รวม	137	(50.9)	132	(49.1)	269	(100.0)

Chi - Square = 0.136 Significance = 0.712

นอกจากนี้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านเงินเพิ่มพิเศษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายแต่ละประเภท ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยสรุปได้ดังนี้

12.1 ด้านการลอบวางระเบิด

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเงินเพิ่มพิเศษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมเก็บกู้วัตถุระเบิด ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 2.752 และค่า Significance = 0.097 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

12.2 ด้านการเรียกค่าคุ้มครอง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเงินเพิ่มพิเศษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีเรียกค่าคุ้มครอง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - Square = 0.402 และค่า Significance = 0.526 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

12.3 ด้านการลอบวางเพลิง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเงินเพิ่มพิเศษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบวางเพลิง ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi -

Square = 0.058 และค่า Significance = 0.809 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

12.4 ด้านการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่รัฐ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเงินเพิ่มพิเศษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับ ผลการร่วมจับกุมคดีลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยสถิติ Chi - Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าได้ค่า Chi - Square = 0.315 และค่า Significance = 0.575 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยที่ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัยในข้อนี้ สรุปได้ว่าการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การเรียกค่าคุ้มครอง การลอบวางเพลิง การจับตัวเรียกค่าไถ่ และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการก่อการร้ายเกิดขึ้น 4 ประเภท ยกเว้นการจับตัวเรียกค่าไถ่ ซึ่งไม่เกิดขึ้นในช่วงที่ทำการศึกษาวิจัย และในการปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส เจ้าหน้าที่ตำรวจบางหน่วยอาจจะได้รับจัดสรรงบประมาณก่อนข้างจำกัด การได้รับเงินเบี้ยเลี้ยง หรือเงินเพิ่มพิเศษอื่น ๆ อาจจะไม่ทั่วถึง ซึ่งหน่วยต้นสังกัดก็อาจจะมีการเพิ่มขวัญและกำลังใจอื่น ๆ ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายแทนเงินเบี้ยเลี้ยงหรือเงินเพิ่มพิเศษ เช่น การมอบโล่ชมเชย การปฏิบัติงานหรือการเพิ่มสวัสดิการบ้านพักให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจและครอบครัวเป็นต้นนั้น ปรากฏว่าผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับเงินเพิ่มพิเศษกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่เคยได้รับเงินเพิ่มพิเศษ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจนแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม จากการพิสูจน์สมมติฐานทั้ง 12 ข้อ สามารถสรุปผลการพิสูจน์ว่ายอมรับ หรือปฏิเสธสมมติฐานในภาพรวมไว้ ดังแสดงในตารางที่ 48

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 แสดงสรุปผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุน้อยปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุมาก		✓
2. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีสถานภาพโสดปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่สมรสแล้ว		✓
3. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น	✓	
4. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่นับถือศาสนาอิสลาม ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่นับถือศาสนาอื่น	✓	
5. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ภาษามลายูได้ดี ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ภาษามลายูไม่ได้	✓	
6. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายนาน ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายน้อย		✓

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
7. ภูมิภาคที่ติดแนวชายแดนป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายยากกว่าภูมิภาคที่ไม่ติดแนวชายแดน	✓	
8. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่เคยได้รับการฝึกหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย		✓
9. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายโดยเน้นการใช้มวลชนสัมพันธ์นำการใช้อำนาจ ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายโดยเน้นการใช้อำนาจนำการใช้มวลชนสัมพันธ์		✓
10. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีการประสานงานกับหน่วยราชการอื่น ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่มีการประสานงานกับหน่วยราชการอื่น		✓

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
11. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เคยได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนมากกว่า 1 ชั้น ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่เคยได้รับการ เลื่อนขั้นเงินเดือนมากกว่า 1 ชั้น		✓
12. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เคยได้รับเบี้ยเลี้ยง เงินพิเศษ ปฏิบัติ หน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่ได้รับเบี้ยเลี้ยง เงินเพิ่ม พิเศษ		✓

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย